Pogovor z borko NOV

Otroci, rojeni v svobodi, prav radi poslušamo spomine tistih, ki so se aktivno vključili v NOB. Vedno znova občudujem partizane, ki so komaj naših let, pa seveda starejši, segli po orožju in drugih sredstvih, vsi pa so imeli skupen cilj — svobodo. Vrstijo se vprašanja: Kje so mladi borci zbrali toliko poguma in dali tudi svoja mlada življenja na tehtnico za negotovo prihodnost? Kako so brez izkušenj premagali vse te ovire? Kako je bilo mogoče prepričati množice ljudi v nekaj, kar do takrat niso imeli priložnosti spoznati?

V šoli se pri spoznavanju družbe učimo o velikih bitkah na Neretvi in Sutjeski. Presrečni smo bili, da se je našemu vabilu odzvala borka Marija Pirnat, udeleženka teh legendarnih bojev.

Že izraz na njenem obrazu kaže na hrabro in odločno žensko, ki je v življenju okušala težo in veličino onih velikih let. Zelo se je potrudila, da nam je nazorno prikazala dogodke IV. in V. ofenzive.

Kot bolničarka je z nami podoživela dni, ko so se partizani premikali prek Neretve in Sutjeske.

Še večkrat se je vrnila na ta srhljivi kraj, kjer je izgubila marsikoga, ki ji je bil drag, ter se predajala spominom.

Svojo zanimivo pripoved je končala s solzami v očeh in z ohrabrujočim nasmehom, mi pa smo ji v znak hvaležnosti poklonili šopek rož z željo, da se še srečamo.

KARMEN OGULIN
5. C OŠ JOŽETA MOŠKRIČA

Moja nova šola

Sem učenka 2. b razreda OŠ Nove Fužine. V njej je od letošnjega februarja pouk za učence od prvega do četrtega razreda, jeseni pa bodo vanjo hodili tudi učenci višjih razredov. Šola je nova, čista in prijetna. Jedilnica ima tudi oder za proslave. Imamo dve telovadnici, večjo in manjšo.

Na šoli je organiziranih veliko krožkov. Hodim k pevskemu, literarno-novinarskemu in gimnastičnemu krožku.

Šola mi je zelo všeč. Učenci in učenke moramo paziti nanjo. Ponosni moramo biti na tako veliko in lepo urejeno šolo. Tovarišice se trudijo, da bi imeli čim boljše uspehe. Učijo nas tudi lepega vedenja pri kosilu. Moramo jih ubogati in jim biti hvaležni.

IRENA WEITHAUSER
LITERARNO-NOVINARSKI KROŽEK
OŠ NOVE FUŽINE

Razstava starih knjig

Za zbiranje starih knjig smo se odločili že lani jeseni, ko je bil objavljen razpis za najstarejšo knjigo. Vsak učenec je pobrskal pri starih starših ali na podstrešjih. Akcija je lepo uspela, saj smo zbrali čez 60 knjig. In pripravili smo razstavo.

Knjige smo razdelili na več obdobij: iz našega stoletja jih je bilo seveda največ, 11 pa tudi iz prejšnjega! Nekaj najstarejših je bilo nabožnih. Najbolj veseli smo bili knjig Veseli dan ali Matiček se ženi iz leta 1840, pa Ljubljanski grad iz leta 1908, Slovenska kuharica iz leta 1912 in Kresničice za male in velike iz leta 1924.

BARBARA ČERNE,
VVO VEVČE

Kaj mi pomeni ime Tito

Tito. To ime ne bo nikoli zamrlo niti med Jugoslovani niti med ljudmi vsega sveta. Tito je bil, je in bo vedno človek, katerega misli spoštujejo vsi ljudje tega sveta. Ko je tovariš Tito živel, se je bojeval, da bi na svetu zavladala mir in svoboda. Tovariš Tito je vedno znova poudarjal, da morata med našimi narodi vladati bratstvo in enotnost, kajti le tako bomo lahko reševali probleme, ki nas težijo.

Pred tremi leti smo se srečali s kruto resnico, ki nam je sporočila, da smo izgubili Tita. Ko sem zvedela, da Tito ne živi več, so se mi v očeh nabrale solze. Nisem jih mogla zadrževati. Vlile so se mi po licih, vendar se jih nisem sramovala. Zdelo se mi je, da je umrl moj oče. Nikoli ga ne bom pozabila. Tito je imel zelo rad otroke in smo ga vsi imeli za prijatelja. Vedno nam je polagal na srce, da je naša osnovna naloga učenje. Le kdor se uči, bo kaj znal, in le kdor kaj zna, lahko koristi naši domovini.

Na zadnjo pot se je Tito odpeljal z modrim vlakom. Njegova sirena je predirljivo piskala. Ljudje smo se z žalostjo, a z dvignjeno glavo poslovili od njega. Tito ne živi več, vendar bodo njegove misli za vedno živele v naših srcih. Naša mlada generacija bo naprej gojila bratstvo in enotnost med našimi narodi. Ne bomo dopustili, da bi se kdorkoli vtikal v naše stvari. Sami bomo reševali probleme, kot so jih pred nami naši očetje in sami bomo branili Jugoslavijo — Titovo Jugoslavijo.

KARIN ŠKRLJ, 8.b
OŠ Adolfa Jakhla

Obisk iz avstrijske Koroške

Konec prejšnjega meseca so nas obiskali učitelji in učiteljice iz Koroške. Na njihov obisk smo se dolgo pripravljali, saj smo jih hoteli kar najlepše sprejeti. Bilo jih je deset. Predstavili so se in nam povedali, od kod prihajajo. Pokazali smo jim naše učenje slovenščine. Brali smo berilo Železarna, nato pa smo posedli po skupinah. Ko smo končali, smo prebrali svoje rešitve vprašanj. Na koncu smo jim zapeli dve pesmici. Izročili smo jim pismo za učence iz naše Koroške, v katerem smo jim zaželeli, da bi ohranili svoj materin jezik. Podarili smo jim tudi skromna darila kot spomin na obisk pri nas. Zelo so nas pohvalili in dejali, da bodo povedali svojim učencem, kako lepo je pri nas.

KARMEN JESENŠEK in SIMONA KOS,
OŠ EDVARDA KARDELJA,
PODRUŽNICA DOLSKO

● Srečanje z ustvarjalcema Zgod na dvoru kralja Janeza

Brž ko smo zvedeli, da nas bosta obiskala Bojan Jurc in Slavko Pregl, smo se z veliko vnemo začeli pripravljati na njun obisk.

Tistega dne je bilo v našem varstvu kakor v mravljišču. Nestrpno smo ju pričakovali — in pričakali!

Začeli smo s programom. Najprej je bila na vrsti naša kratka predstavitev, potem pa je bila na vrsti uganka za tovariša Jurca. Brž jo je uganil. Nato je sledila dramatizacija in za njo najimenitnejša točka: vprašanja našim gostom. Obadva sta nam komaj sproti odgovarjala. Bili smo zares radovedni. Toda prekmalu sta se morala posloviti. Še prej pa sta nam se podpisala v spominske knjige. Bili smo polni vtisov in še dolgo smo se pogovarjali v prijetnem srečanju.

TINE SEVŠEK,
VVO Vevče

Kolesarska nedelja

Mladinska organizacija iz Novega Polja je v nedeljo 24. aprila pripravila kolesarski izlet.

Na štartu se je zbralo približno 40 najbolj vnetih nedeljskih kolesarjev — od pionirjev do pravih kolesarskih veteranov. Za varnost so poskrbeli miličniki, ki so zares temeljito opravili svojo nalogo. Izlet je potekal brez zapletov in po poldrugi uri so vsi kolesarji prispeli na cilj.

Pri Mengeški koči so se izletniki najprej okrepčali s toplim čajem, najbolj lačni pa so pohiteli v dom, kjer je čakala enolončnica. Po kosilu so bile na vrsti družabne igre. Vsi udeleženci so preživeli prijetno popoldne.

Ko se je kolona vračala domov, so jo na cestah in z oken spremljali odobravajoči pogledi krajanov.

Izlet je je bil pester in zanimiv. Na željo udeležencev ga bodo mladi zagotovo ponovili. Upajo tudi, da bo prihodnjič udeležba še številnejša, saj je ob današnjem pomanjkanju bencina dobrodošla vsaka taka akcija.

BOGDANA REJC

Na razpotju

Vsi osmošolci stojimo na najpomembnejšem razpotju v našem življenju. Odločamo se za poklic, ki bomo z njim živeli vse življenje. Nekateri že nekaj let vedo za svoj poklic, drugi pa se odločajo šele zadnji hip. Tudi jaz se dolgo nisem mogel odločiti, saj me nobena stvar ni pretirano zanimala.

Vedno bliže svoji odločitvi pa sem bil, ko sem začel spoznavati elektroniko. Vedno bolj so me zanimali elektronski elementi in naprave. Vendar še vedno nisem zanesljivo vedel, za katero smer naj bi se odločil. Pri tem mi je pomagalo spoznavanje domačega mikroračunalnika. Učil sem se programiranja, ob popravilih pa sem spoznaval njihovo notranjost. Spoznaval sem najosnovnejši del mikroračunalnika CHIP. Na slikah nemške revije sem videl tudi njegovo notranjost.

Tako sem se vedno bolj navduševal nad računalniki. Dokončno pa sem se odločil za poklic na informativnem dnevu že lani, ko sem šel z očetom na srednjo računalniško šolo na Viču. Pazljivo sem poslušal, kateri poklici so možni v računalništvu. Spoznal sem dve usmeritvi: računalniški in programerski tehnik. Bolj mi je ugajal smer računalniški tehnik, saj tukaj spoznavam računalnik bolj na široko in odkrivam njegovo delovanje, medtem ko se programerski tehnik uči v glavnem samo programirati.

To mojo odločitev je podprl še novi mikroračunalnik Sinclair, na katerega že pišem prve uporabne programe, hkrati pa se učim preprost računalniški jezik — BASIC.

Taka je bila moja pot do razpotja, na katerem sedaj stojim brez strahu za prihodnost.

MARKO KLOPČIČ
8. c OŠ JOŽETA MOŠKRIČA

Kratko, pa jasno

V nedeljo, 24. aprila so pohodniki naše občine organizirali izobraževalni pohod na Rašico in Šmarno goro na temo Prva pomoč v gorah. Aktivnost pohodnikov je iz tedna v teden večja, v kratkem pa bodo svoje vrste še povečali z osnovnošolci OŠ Nove Fužine.

Dan prej pa so se pohodniki udeležili orientacijskega pohoda s tekmovanjem na ravni regije. Naši pohodniki so tekmovali s tremi ekipami in zasedli I., III. in IV. mesto.

Za svojo večletno aktivnost so prejeli letošnje občinsko priznanje.

Čestitamo!

Dne 7. maja je Počitniška zveza Lj. Moste-Polje v počastitev dneva osvoboditve organizirala srčanje na Urhu.

Istega dne smo se mladi udeležili tudi pohoda Po poteh partizanske Ljubljane.

V teku je evidentiranje brigadirjev za letošnje mladinske delovne akcije. Prijavilo se je že precejšnje število brigadirjev, vendar še ni prepozno, da se jim pridružite. Prijavnice dobite na OK ZSMS Lj. Moste-Polje, Proletarska 1-III, soba 80.

Do 21. maja bodo izvedena vsa tekmovanja v okviru Tedna mladih Moščanov, slovesen konec s podelitvijo priznanj pa bo na dan mladosti v Zajčji dobravi, kjer bodo tudi pionirji sprejeti v ZSMS.

Dne 25. maja se bo približno 50 mladih iz naše občine udeležilo centralne jugoslovanske prireditve ob prihodu štafete mladosti v Beogradu, skupaj z mladinci iz drugih slovenskih občin.

JELKA HRŽENJAK

VABILO

Mladi vabimo občane na prireditev ob prihodu štafete mladosti 12. maja 1983 ob 13.30 na drsališče v Zalogu.

V programu sodelujejo: papirniški pihalni orkester Vevče, plesna skupina za izrazni ples z OŠ Leopolda Mačka-Boruta, folklorna skupina z OŠ Vide Pregarc, učenci OŠ Adolfa Jakhla iz Zaloga in ansambel Party.

NA SVIDENJE VAM KLIČE
OK ZSMS LJ. MOSTE-POLJE

● ODLOČAM SE ZA VOJAŠKI POKLIC

SREDNJA VOJAŠKA ŠOLA RODOV KOPENSKE VOJSKE V SARAJEVU

USMERITVE:
- pehotna
- artilerijska
- artilerijsko-raketne enote protizračne obrambe
- oklepno-mehanizirane enote
- inženirstvo
- zveze
- atomsko-biološko-kemična obramba

POKLICI:
komandir:
- pehotne enote
- artilerijske enote
- raketne enote
- oklepno-mehanizirane enote
- inženirske enote
- enote za zveze
- enote za ABK obrambo

TRAJANJE ŠOLANJA: 2 do 4 leta

Naša SKUPNOST
glasilo izd. Ljubljana moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturm.

Glasilo urejajo: Marija Fedran, Janez Jančar, Darja Juvan, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec, tehnični urednik Janez Šuster, Izhaja štirinajstdnevno v 24.500 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanici 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

Ne kot Mameluki...

Šumeči gozdovi. Cvetoči travniki. Metulji. Žvrgolenje ptic. Pomlad, da prava pomlad: mila, sončna, težko pričakovana. Spet se bomo neštetokrat podali v naravo, da se naužijemo svežega zraka, miru in slikovitih razgledov. In ko bomo hodili po tihih poteh, vijočih se pod zelenimi baldahini ozelenelih dreves, denimo, proti Orljemu, Jančam, Prežganju itd., ne hodimo drug mimo drugega uvihani vase kot polžje oči, zapeti in nedostopni.

Človeku, ki ga bomo prehiteli ali nam bo prihajal naproti, voščimo dober dan, recimo mu kaj prijetnega in, če zmoremo, tudi kaj šaljivega. Tudi še tako prazna puhlica je ob takšnih naključnih srečanjih tisočkrat boljša kot nagrobni molk. Verjemite mi: kar nekako odleglo nam bo in tudi sobesedniku bo za hipec lepše. Prijetno presenečen bo ljubeznivo odzdravil ter morda še sam navrgel kako hudomušno. Toda glej čudo vseh čudes: nikomur zaradi tega drobca medsebojnega kulturnega občevanja ne bo padla krona z glave. Ob takih srečanjih lahko samo notranje pridobiš, izgubiti nimaš ničesar.

Ne hodimo torej v tej čudoviti brsteči in vsevprek cvetoči naravi drug mimo drugega kot votle sence iz pokrajin večne praznote, saj smo vsi, kar nas je ljudi, navzlic ne vem kakšnim naslovom, položajem in zaslugam, še kako enako krvavi pod kožo, vsi na enak način obsojeni na neprostovoljno rojstvo, trdi življenjski boj in neizprosno smrt, vsi minljivi kot jutranje rosne kapljice na čistih cvetnih lističih baržunaste vrtnice.

Skratka, vsaj v naravi, to je v redkih trenutkih naše rekreacije, ki smo jo namenili telesni in duševni sprostitvi in našemu zdravju, odvrzimo svoj smešni oklep nedostopnosti ter postanimo to, kar v bistvu tudi zares smo — samo ljudje. Saj nam kar nič ne pristaja, če smo kar naprej zaribani kot odcvetele in zagrenjene device. Zavedajmo se tudi, da so vsa ta številna pota v najtežjih okoliščinah neštetokrat prehodili neustrašni borci našega narodnoosvobodilnega boja; zato je marsikateri kamen oškropljen s krvjo junakov. Le-ti pa bi bili še kako veseli, ko bi vedeli, da niso padli zaman in da je zaradi njihovega žrtvovanja vzrasel drugačen, lepši in prijaznejši svet sproščenih ljudi. Zategadelj bodimo vsaj na naših pohodih v naravo bolj človeški, ne pa togi kot negibne maske, kot otrdele mumije faraonov, kot srepogledi turkestanski Mameluki.

Chigi